

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **Ž. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2016, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byl odňat invalidní důchod z důvodu poklesu pracovní schopnosti jen v míře 20 %.

[2] Žalobkyně podala v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, ve které nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu, neboť nebylo přihlédnuto k vleklé každodenní únavě, vyčerpání a utlumení léky. Její zdravotní stav byl zlehčen a nebylo přihlédnuto k celkovému stavu. Navrhla zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu a žalovanou zavázat k zaplacení nákladů

řízení.

[3] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě dne 7. 9. 2016 uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl posuzován v rámci kontrolní lékařské prohlídky stanovené na měsíc leden 2016, kdy žalovaná nejprve dne 17.2.2016 vydala rozhodnutí č.j. X, kterým od 16.3.2016 zastavila výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., neboť se žalobkyně nepodrobila vyšetření zdravotního stavu. Poté kdy zdravotní stav žalobkyně byl dle posudku o invaliditě ze dne 20.4.2016 přešetřen se závěrem, že invalidita žalobkyně zanikla dne 16.3.2016, vydala žalovaná ve smyslu § 56 odst. 2 zdp (důchod nenáleží od zastavení jeho výplaty, neboť k tomuto dni žalobkyně přestala být invalidní) prvoinstanční rozhodnutí. Ze spisové dokumentace žalobkyně bylo zjištěno, že této byl od 1.4.2005 přiznán částečný invalidní důchod, od 1.1.2010 transformovaný na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 12.7.2016, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně není nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, která se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 6. 5. 2016 č.j. R-6.5.2016-427/X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 6. 5. 2016 odňala žalobkyni od 16. 3. 2016 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 20. 4. 2016 již žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20 %. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným Českou správou sociálního zabezpečení dne 12. 7. 2016 zjištěno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. K zániku invalidity došlo dne 16. 3. 2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 3b (Schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – lehké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní

schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 15 – 20 %. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla s ohledem na neschopnost plně využívat středoškolské vzdělání stanovena horní hranicí daného procentního rozmezí, tj. 20 %, a ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky se nemění.

[5] Rozhodnutím ze dne 6. 5. 2016 žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) od 16. 3. 2016 odňala invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 20. 4. 2016 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

II.

[6] Od 1. 1. 2010 nárok na invalidní důchod je upraven v § 38 a invalidita v ust. § 39 zdp ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Podle § 38 pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

III.

[7] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobkyně byla do 31. 12. 2009 částečně invalidní (ode dne 1. 4. 2005) a od 1. 1. 2010 invalidní prvního stupně s poklesem pracovní schopnosti o 45 %, s posouzením dle kap. V., pol. 3c, přílohy k vyhl. č. 329/2009 Sb.; doba platnosti posudku byla stanovena do 31. 1. 2016. Žalobkyně se v lednu 2016 nedostavila k jednání lékaře OSSZ Bruntál ke kontrolní lékařské prohlídce a došlo k zastavení výplaty dávky od 16.3.2016. Znovu byla posuzována lékařem OSSZ Bruntál dne 20.4.2016 se závěrem, že pokles pracovní schopnosti dle kap. V, pol. 3 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. činí 20 % (od 16. 3. 2016). V námitkovém řízení lékař žalované zdravotní stav žalobkyně dne 12. 7.

2016 posudkově zcela shodně zhodnotil s lékařem OSSZ Bruntál.

[8] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 20. 1. 2017, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný schizoafektivní poruchou s mírnou negativní symptomatikou, stabilizovaná při léčbě a obesitou. Žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 7. 2016 nebyla schopna práce duševně nadměrně namáhavé, je schopna využít svého středoškolského vzdělání. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 21. 7. 2016 je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. položce 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kdy se v rozmezí 15-20 % stanoví horní hranice 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. PK MPSV stanoví jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně psychotické onemocnění dlouhodobě stabilizované na adekvátní léčbě. Jedná se o lehké postižení s lehkou reziduální symptomatikou a PK MPSV stanoví horní hranici proc. rozpětí, t.j. 20 % bez nutnosti navyšování této hranice. Zdravotní postižení u žalobkyně není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položek 3c, 3d, 3e kapitoly V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o schizoafektivní poruchu se středně těžkým, těžkým nebo zvláště těžkým postižením. Dle objektivních nálezů psychosociálního centra je zdravotní stav žalobkyně stabilizován, pokles pracovní schopnosti je 20 %, nejedná se o žádný stupeň invalidity. Vyšetření žalobkyně při jednání komise rovněž potvrdilo správnost posudkového závěru výše uvedeného.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžejní otázkou v předmětné věci bylo posouzení zdravotního stavu, soud byl povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobců ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař psychiatr. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména nálezů psychiatrických a žalobkyně byla rovněž přítomným psychiatrem v posudkové komisi vyšetřena. Posudková komise vyslovila shodný posudkový závěr s posudkovým lékařem OSSZ i lékařem žalované. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně i přes její námítky. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena a soud nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise zdůraznila, že zdravotní stav žalobkyně byl podrobně zkoumán a byla zjištěna stabilizace zdravotního stavu. K odnětí invalidity nemusí dojít jen zlepšením zdravotního stavu, postačující je

stabilizace zdravotního stavu (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2003 č.j. 3 Ads 7/2003 – na www.nss.cz, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 198/2004).

[10] Soud s ohledem na výše uvedené nezpochybnil, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti, avšak v míře, která nezakládá ani invaliditu prvního stupně. Při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních stesků posuzované osoby. Jestliže žalobkyně již není invalidní, pak žalovaná nepochybila, jestliže invalidní důchod odňala.

[11] Vzhledem k výše uvedenému soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a v mezích žalobních bodů.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení žalobkyně je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. března 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně